

варовъ, Савва Ивановъ Гоновъ, Хубанъ Ненчевъ Кючуковъ, Христу Василевъ Кючуковъ, Христо Владевъ Владимировъ; членове почетны: Илія Денчовъ Табаковъ, Минчо Златевичъ Златевъ, Стефанъ Иванчовъ Медаревъ и Голишли Ибрахимъ ага. За секретаръ на съвета първоначално е билъ назначенъ Христу Владювъ Владимировъ, а следъ това Григоръ Спиридоновъ попъ Недевскій.

Отношението на севлиевци къмъ руситъ-освободители

Дадохме изложение за освобождението на гр. Севлиево отъ руситъ презъ руско-турската война отъ 1877 година. Презъ това време нашитъ севлиевци се надпреварваха кой колкото може и съ каквото може да послужи на рускитъ войски, да ги посрещне и изпрати най-благодарно. При все това, намиратъ се хора въ такива времена да гледатъ да ги използватъ или да избѣгнатъ своитъ повинности. Отъ друга страна, севлиевцитъ се показаха много благодарни къмъ рускитъ офицери, които сж били началници на първата войскова частъ въ гр. Севлиево. За това привеждаме интереснитъ протоколи на общинския съветъ въ онова време за подобни случаи.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА ОТЪ 27 МАРТЪ 1878 ГОД.

Слушали: Прошеніе на Лазаръ Цонкювъ, Иванъ Недѣлчовъ, Василь Маркувъ, Иванца Шумковата и Антоница Мандюва . . . въ това, че горепоменатитъ лица при първото дохождане на рускитъ войски по приказаніе на Ивана Ангелова и Никола Койновъ слугували на войскитъ, които въ него врѣмя ся намирали въ Градаъ Севлиево, отъ тогава и до сега тѣ си ся искали *заплатата отъ двама-та* више помянати, но тѣ имъ посочвали Градскія съветъ, който като незнаялъ нищо за това не имъ и платилъ. Тѣй като е, тѣ ся молятъ сега да имъ ся плати отъ гдѣто трѣба за трудатъ имъ, когото сж положили за да служатъ на войскитъ.

Постановили: Като сж основава Градскій Управителенъ съветъ на това гдѣто всѣкой е билъ длъженъ да служи на Императорскитъ войски, и кой съ каквото можѣше да улѣснява походатъ имъ. А и като знае совѣтътъ въ онова врѣмя какъ всичкитъ граждани не само денья, нъ и ношья не сж отдѣляха отъ толкози драгитъ си гости, съ които нѣколко ноши все наеди о спяхмы вънъ отъ Градаъ, безъ да гледа на това гдето Г. Иванъ Ангеловъ и Никола Койновъ може да сж рекли на тѣя лица да послугуватъ на войскитъ, защото тогези всинца единъ другъ ся подканяхмы да имъ угодимъ, реши щото на тия лица да не сж плаща нищо, защото Богъ знае дали и колко сж ся потрудили тѣй за това, за което сега ищатъ заплата. (Следватъ подписитъ на съвета).